

PAUL FERRINI

Prezența iubirii
Legile iubirii
Puterea iubirii

Traducere din limba engleză
de Monica Vișan

Editura For You
București

Cuprins

<i>Cuvinte de apreciere despre cărțile lui Paul Ferrini.....</i>	5
--	---

Cartea I	
<i>Prezența iubirii</i>	
<i>Răspunsul lui Dumnezeu la cererea de ajutor a omenirii</i>	
<i>Introducere.....</i>	9
Partea I / A UZI CHEMAREA	
Capitolul 1 / Prezența iubirii.....	17
Capitolul 2 / Apel la trezire.....	22
Capitolul 3 / Mesaje de la Maeștri	35
Partea a II-a / PĂRINȚII NOȘTRI DIVINI	
Capitolul 4 / Mama divină.....	55
Capitolul 5 / Tatăl Divin	68
Capitolul 6 / Îndrumare Divină	83
Partea a III-a / A RĂSPUNDE CHEMĂRII	
Capitolul 7 / Chemarea copiilor.....	95
Capitolul 8 / Adevarata revelație.....	105
Capitolul 9 / Noul Ierusalim	114

Cartea a II-a	
<i>Legile iubirii</i>	

<i>Ghid pentru a trăi în armonie cu adevarul spiritual universal</i>	
<i>Introducere.....</i>	133
1. Legea spirituală a unimii	135
2. Legea spirituală a egalității	143

3. Legea spirituală a reflectării	151
4. Legea spirituală a materializării	162
5. Legea spirituală a liberului arbitru	173
6. Legea spirituală a compasiunii	181
7. Legea spirituală a perfecțiunii	192
8. Legea spirituală a vindecării	204
9. Legea spirituală a unicității	218
10. Legea spirituală a iluminării	228

Cartea a III-a
Puterea iubirii

10 practici spirituale care îți pot transforma viața

<i>Introducere</i>	239
--------------------------	-----

PARTEA I

Prezentare generală a practicilor spirituale prezentate în Partea I	245
Rodul spiritual	247
Prima practică spirituală / Puterea unimii	250
A doua practică spirituală / Puterea egalității	255
A treia practică spirituală / Puterea reflectării	265
A patra practică spirituală / Puterea creației	277
A cincea practică spirituală / Puterea alegerii	289
Recapitulare	299
Rămâi împămânenit	301

PARTEA A II-A

Rezumatul practicilor spirituale din Partea a II-a.....	307
A șasea practică spirituală / Puterea compasiunii	309
A șaptea practică spirituală / Puterea perfectiunii	319
A opta practică spirituală / Puterea vindecării	338
A noua practică spirituală / Puterea unicității	347
A zecea practică spirituală / Puterea transcederii	355
Epilog	359

<i>Despre autor</i>	361
---------------------------	-----

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Partea I

A auzi chemarea

Capitolul 1

Prezența iubirii

Prezența iubirii
ce începe în inima ta
este atât de mare, încât cuprinde universuri.
Le dă viață tuturor și le susține pe toate
cu ale sale daruri eterne.

Respirația vieții

Te rog să mi te alături acum și să respiri adânc. În timp ce expiri, elibereză-ți mintea de toate gândurile. Pur și simplu lasă-le să dispară în timp ce expiri. Apoi, în timp ce inspiri, deschide-ți inima către acest moment. Fii conștient că este unic, imprevizibil și chiar miraculos.

În timp ce respiri, elibereză-te de persoana care ai crezut că ești. Elibereză-te de toate experiențele pe care le porți cu tine. Doar respiră și fii în starea absolută de puritate și simplitate. Fii respirația. Fii lumina în care lucrurile se văd. Fii liniștea în care sunetul se manifestă.

Fii fundalul, vasul, pânza pe care viața se pictează. Fii receptiv. Fii deschis.

Fii conștient acum, în acest moment, că toată iubirea pe care ai căutat-o prin alți oameni și prin experiențe exterioare deja salăsluieste în inima ta. Simte căldura acelei iubiri cum te locuiește.

Aceasta este *prezența*. Nu are început și nici sfârșit. Este ubicuă și omniprezentă. Există întotdeauna și pretutindeni. Nu există vreun loc în care această iubire să nu fie.

Simte această prezență sfântă în inima ta. Este Graalul, cupa harului. Când te unești cu ea, cupa se umple până la buză și se revarsă. Este atât de multă iubire aici! Nicio cupă nu o poate conține.

Se varsă precum un fluviu în oceanul vieții, însă nici măcar oceanul nu o poate conține. Pământul nu este suficient de mare să o conțină, nici sistemul solar sau Calea Lactee.

Această iubire este atât de mare, încât nu poate fi conținută. Așa că nu încerca să o stăvilești. Las-o să curgă din tine către toți ceilalți care își împărtășesc experiența. Las-o să-ți cuprindă părinții și copiii. Las-o să-ți îmbrățișeze comunitatea, țara și planeta.

Las-o să înconjoare toate lucrurile. Las-o să fie vasul în care trăiești, te miști și respiți.

Imaginează-ți: această prezență simplă, pură care începe în inima ta este atât de mare, încât cuprinde universuri. Unii oameni o numesc Dumnezeu sau Spirit. Unii o numesc Marea Mamă. Le dă viață tuturor și le susține pe toate cu darurile sale eterne.

Aceasta este natura iubirii. Aceasta este prezența intimă care cuprinde toate lucrurile. Aici începem.

Un adevăr simplu care îți va schimba viața

Dragul meu, acum te rog să mă urmărești. Trebuie să pricepi un singur lucru și mare parte din suferința pe care o resimți va dispărea din viața ta.

„Ce anume?“, mă întrebă.

Pur și simplu asta: nici trecutul și nici viitorul nu există. Nu au niciun fel de validitate existențială.

Trecutul și viitorul sunt doar povești pe care le inventăm pentru a ne crea siguranță și predictibilitate în viață. Din nefericire, ne pierdem în povești și ne irosim viața apărându-le. Încercând să ne apărăm de schimbare, ne creăm o experiență foarte limitată a vieții.

„Însă care ar fi alternativa?“, întrebi.

Alternativa ar fi să-ți lași experiențele să fie ceea ce sunt în fiecare clipă. Nu încerca să le înlături. Nu încerca să te agăți de ele.

Dă-i voie vieții să se desfășoare conform orarului ei și în felul său unic. Astfel, încetezi să mai încerci să fii stăpân pe viața ta și încetezi să mai închizi ușa în nas posibilităților care abundă în jurul tău.

Încetând să mai târâști trecutul cu tine, povara și se ușurează. Capeți o libertate pe care îmântă nu ai avut-o. Este libertatea de a fi prezent fără așteptări și fără regrete. Îți recuperezi clipa prezentă în viața ta. Iar aceasta este o experiență extatică, fiindcă acolo te întâlnești cu viața direct și în mod profund.

Fiecare moment este proaspăt, nou, inocent, spontan și ești invitat să dansezi cu el. Un astfel de dans nu are început sau sfârșit. Pur și simplu este, în toată splendoarea sa schimbătoare.

Dacă, în schimb, încercăm să dirijăm dansul cosmic, putem fi siguri că vom fi frustrați. Nu ne putem conduce nici măcar pe noi însine, ce să mai vorbim despre dirijarea voinței creației. Să fim modești în această privință. Știm atât de puține despre toate! De ce să ne asumăm dirijarea vânturilor și mișcarea stelelor?

Este mai ușor și mai eficient să ne permitem să fim duși de curentul vieții decât să încercăm să-i proiectăm direcția și debitul curgerii. Cei care încearcă să forțeze râul de regulă cad în el zbătându-se și tipând, iar unii dintre ei s-ar putea să nu se mai întoarcă la mal.

Așadar, prieteni, să respirăm din nou adânc și să ne eliberăm. Nu suntem aici pentru a forța râul și nici pentru a-l stăvili. Suntem aici ca să stăm sub stejarul de pe mal până când râul ne cheamă și, atunci când o va face, să ne lăsăm purtați de curent și să-i dăm voie să ne ducă unde vrea.

Sunt implicate aici forțe cu mult mai mari decât mica noastră voință. Să avem încredere în ele. Si să ne eliberăm în acea încredere.

Puterea necunoașterii

Atâtă vreme cât încerci să-ți dirijezi propria viață și viețile celorlalți, duci povara cunoașterii sau rușinea necunoașterii. Când renunți la toate acestea, a nu ști devine libertate și binecuvântare.

Este aidoma unui bărbat care are un dulap plin de costume. El trebuie să le curete și să le calce. Trebuie să poarte sacoul potrivit la un anumit tip de cămașă și cravată. Are nevoie de câte o pereche de pantofi pentru fiecare ținută. Între timp, de-a lungul anului, garderoba sa crește. În cele din urmă, el ajunge să aibă nevoie de câteva camere mari pentru a-și ține hainele.

Este nevoie de multă energie pentru a fi în pas cu moda și a fi bine îmbrăcat. Îți poți petrece toată viața făcând aceasta, iar mulți oameni chiar o fac. Dar când bărbatul își dă seama într-un târziu că hainele nu sunt necesare, poate pur și simplu să scape de ele și să se mute într-o casă mai mică. Își poate simplifica viața. Se poate apropia mai mult de râu. Nici măcar nu are nevoie de un costum de baie pentru a sări în apă.

Dacă mai înainte petreceea ore întregi gândindu-se ce avea să poarte sau cum avea să arate, acum are timp să cânte la flaut și să se uite la păsările care zboară peste capul lui. Și-a abandonat viața stresantă pentru una exatică în care trăiește clipa.

Același lucru, drag prieten, este adevărat și despre veșmintele minții. Gândurile noastre și emoțiile care le sunt atașate ne mențin foarte ocupați. Uneori chiar ne țin treji noaptea. Dar dacă devenim conștienți de natura mecanică a gândirii și de structura egotică pe care o suportă, putem începe să o abandonăm.

Nu o facem cu mânie sau cu frică. De fapt, trebuie să o facem cu delicatețe. Nu putem vedea gândirea sau încercarea de a controla ca fiind rele sau greșite, căci astfel nu vom face altceva decât să încercăm să depăşim ego-ul prin ego. Iar aceasta nu funcționează niciodată.

Așa că nu trebuie să ne facem reproșuri pentru atașamentul nostru față de cuvinte și concepte. Ci doar să le recunoaștem limitările și apoi, cu delicatețe, să ne lăsăm gândurile deoparte pentru a putea rămâne deschiși la prezența dragostei din inima noastră. În asta constă exercițiul nostru

practic. Ne dăm seama că nu știm nimic, ne punem deoparte polul egotic și ne dăm voie pur și simplu să ne scufundăm în inimă.

Cu cât respirăm și zăbovим mai mult în inimă, cu atât mai mult încetăm să ne mai concentrăm pe trecut sau pe viitor și cu atât mai mult devenim conștienți de noi posibilități. Locuim pe deplin clipa și ne deschidem abundenței sale.

Aceasta reprezintă întoarcerea noastră în Grădină, întoarcerea noastră la inocență și la natura noastră primară. Înseamnă că vom trece de la a lucra din sacrificiu la munca veselă. Înseamnă că vom părăsi zbuciumul și vom intra în grație. Încetăm să mai umplem continuum spațio-temporal cu al nostru continuum construit și cu alte activități dirijate de frică. Învățăm să lăsăm lucrurile să fie aşa cum sunt. Si astfel redescoperim spațiul și timpul sacre. Facem loc pentru miracole.

Întregul câmp de posibilități ni se deschide. Creativitatea și inspirația abundă. Nu mai mergem, nu mai vorbim și nu mai facem dragoste aşa cum o făceam înainte.

Nefiind atașați de ceea ce credem că știm, suntem liberi să învățăm și să creștem. Viața ni se desfășoară cu o mai mare bogătie emoțională și sensibilitate și, astfel, trăim nu ca opresori sau forțe de ocupație, ci ca îndrăgostiți.

Poate ai senzația că înfățișez imaginea unei utopii nerealizabile. Nu fac asta. Eu spun că aceasta este posibilă chiar acum. Mai bine spus, este posibilă doar acum, în acest moment.

Ești gata să-ți insuflui toate posibilității? Vrei să dai drumul trecutului și să lași viitorul să se petreacă de la sine? Vrei să le cedezi administrația vieții tale din nou lui Dumnezeu și îngerilor săi?

Vezi tu, ieri a fost prea devreme și mâine va fi prea târziu. Doar acum este timpul în care pacea este posibilă.

Capitolul 2

Apel la trezire

„Iată, stau la ușă și bat;
de va auzi cineva glasul Meu
și va deschide ușa,
voi intra la el
și voi cina cu el și el cu Mine.“

Apocalipsa după Ioan 3, 20

Întruparea energiei divine

A venit vremea schimbării pe Pământ și tu cu mine vom juca un rol important în realizarea ei. Dumnezeu are nevoie de cât mai multe persoane care să-L ajute, iar tu și cu mine suntem chemați să ajutăm în felul nostru special. Desigur, a fi chemat nu este întotdeauna ceva ușor. Câteodată ne retragem și refuzăm să răspundem chemării, sperând că ea va dispărea.

Dar nu o face! Într-adevăr, pentru cei mai mulți dintre noi ea devine din ce în ce mai zgomotoasă și mai deranjantă. Până când nu răspundem la ușă, bătăile și sunetele soneriei nu vor înceta.

Acum un an, în timp ce mergeam cu mașina mea spre sudul Floridei, corpul mi-a fost inundat de lumină. Am simțit o arsură prin tot trupul.